

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ο Άσμοδαῖος, ως βλέπουν σήμερον οι ἀναγγῆσται του, ἐπρονόητεν ὅπως ἐν τῇ σελίδῃ τῇ γελοιογραφίκες προσωρινῶς συμπληρώσῃ τὴν μίχν τούλαχιστον στήλην τῇ Σινάκις Ἀκαδημίξ δι' ἐπισημότητος τῇς ἡμέρχες, ἀφοῦ δὲ. Δρόσης εἰσέτι δὲν ἀνεστήλωσε, παρὰ τὰ ἀγγελθέντα, τὸ καλλιτέχνημά του. Ὑπόσχεται δὲ νὰ συμπληρώσῃ καὶ τὴν δευτέρχν στήλην δι' ἑτέρχες ἐπισημότητος ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ δροσεροῦ γλύπτου καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Πλὴν ἄλλων κακῶν, τὰ δποῖκ μᾶς, ἔφερεν ἡ ἐπιδημία, τὸ μεγαλύτερον πάντων εἶναι τὸ δίκην ἀγκουρίων ζεφύτρωμα πληθύος ἀγνώστων ἐπιστημόνων, οἵτινες παρέχουν δωρεὰν τὰς σοφάς συμβουλάς των. Ο τυφοειδῆς πυρετός, ὁ τυφώδης πυρετός, ὁ κοιλικὸς τύφος, οἱ ὑφέσιμοι πυρετοί, οἱ ὑποσυνεχεῖς πυρετοί καὶ ἄλλοι χίλιοι τοιοῦτοι κατήντησαν πλέον ἥπιδικ.

Συμπέρχουμε ἀλάνθιστον. Οσῳ περισσοτέρχες δικτρίθας γράψει εἰς ἵκτρος, τόσῳ διλιγωτέρους ἀσθενεῖς ἔχει.

Ἐκ τοῦ Αἰώνος μανθάνομεν, ὅτι ἀνώνυμός τις Κυρίκ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Φιλόπτωχον ἑταῖριαν τῷ Κυριῶν φρτικκόσικ πρὸς ἀγοράν ζωμοῦ καὶ πάγου διὰ τοὺς ἐνδεεῖς. Ομολογοῦμεν, ὅτι οὕτω ἐννοοῦμεν τὴν ἀληθῆ πρὸς τοὺς πένητας συνδρομὴν καὶ ὅχι ὡς ἀπό τινος συμβαίνει, δηλ. νὰ γίνεται τρικούβερη ἡρελάμα, ὅτι π. χ. ἡ τάδε ἡ τάδε Κυρίκ προσέφερε ποσόν τι ὅχι πράγματι πρὸς περιστολὴν τοῦ τύφου, ἀλλ' ἀπλῶς πρὸς ἴκανοποίησιν διὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦ τύφου τῆς.

Ἄλλο ἀνεξάντλητον θέμα μᾶς ἔβγχλεν δὲ Αἰών. Τὰ πουρικὰ τζαμίκια Ἀθηνῶν καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τρομερὰ ἀπερχντολογίκα του φοβούμεθα μὴ παρχελάψῃ τοὺς εἰς ἀνάρρωσιν ἥδη εὑρισκομένους ἀσθενεῖς. Μωάμεθ, γλύτωσέ μᾶς ἀπὸ τὴν συζήτησιν περὶ τζαμίων καὶ γινόμεθα εὐχαρίστως ὀπεδού σου.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα ἀνέγνωμεν, ὅτι δὲ ο. Τασούλης, ὁ κτηνίκτρος, δικτρίθει ἐν Σπέτζαις. Ἡπορήσαμεν ἐπὶ τοῦ εἰδήστει, διότι καθημερινῶς βλέπομεν τὴν κόρκινην βούλην του μὲ τὴν λέξιν ὑγιεῖς ἐπὶ τῶν μηρῶν τῶν ἐν τοῖς κρωπαλείοις βιῶν.

δ

Αἱ πρὸ μηνὸς ἐκχωθεῖσαι δύο μαρμάρινοι στῆλαι τοῦ κήπου τοῦ ἐπὶ τῇς πλατείας τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν αὐτὴν εὐρίσκονται θέσιν. Καὶ ἡ ἀδικφορίκ αὗτη τῶν ἀρμόδιων χροκτηρίζει διότιν κισθητιν ἀρμονίκες ἔχουσι πρὸ δὲ τι βάροβρον.

δ

Πλησίον τῇς μεγάλης οἰκίας Μουρούζη ἐπὶ τῇς ὁδοῦ Περικλίων, ἀκριβῶς εἰς τὴν γωνίαν μεταξὺ πλατείας τῇς Ὀμονοίας καὶ τῆς ὁδοῦ, ἐκκνονίσθη τοικύτη ἐτκιρίκ ἐπικιτείκις ἀπὸ τρεῖς ἀπομάχους ὥστε κατήντησκαν φοβερὰ μάστιξ τῶν διερχομένων. Δὲν μένει ησυχον τὸ καρτέρι ἐκεῖνο οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν, διότι δὲ εἰς διαδέχεται τὸν ἄλλον τακτικὰ καὶ οὕτω πάξει λέγοντες, κ. διευθυντὰ τῇς Ἀστυνομίκες. Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις!

δ

Πεποίθημεν, ὅτι δὲ κερδήσκις τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ τελευταίου λαχείου, εἴτε πλούσιος εἶναι εἴτε πτωχός, δὲν θὰ λησμονήσῃ, ὡς διέγει τραπεζίτης κ. Βοῦρος, τὴν ἐπικρατήσασκαν φιλάνθρωπον συνήθειαν νὰ διεκθέσῃ 500 φράγ. ὑπὲρ τῆς μικρᾶς ὁρφνῆς, ἡτις ἐξήγγειν ἐκ τῆς κληρωτίδος τὸν εὐτυχῆ ἀριθμόν.

δ

Ο τελευταῖος ἐπιμήνιος Φοῖθος ἐμπεριέχει περὶ κατσιρίδας, ρεβεντίου καὶ ἐπικριτούστης νόσου. Μη χειρότερη!

δ

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Φαλήρου ὁ ὑπομονητικὸς φίλος Ρ... παρήγγειλε μίχν κοτελέτην. Ἀφοῦ περιέμεινεν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, εἴκοσι λεπτά, ἡμίσειν ὥραν καὶ διπλήτης ἀποκρίνεται μὲ τὸ κιώνιον ἔφθασα, ἀπελπισθεὶς ἐγέρεται, μετακίνει πρὸς τὸν κ. Κατσίμπαλην καὶ μὲ τὸν ἡμερώτερον τρόπον λέγει:

— Νὰ εἰπῆτε εἰς τὸ γκαρσόνι σας ἐκεῖνο, τὸ δποῖον ὑπηρετεῖ ἡ μᾶλλον τὸ δποῖον δὲν ὑπηρετεῖ, ὅτι ἡ κοτελέτα εἶναι περιττή.

δ

Ογδοηκοντούτης ὀπαδὸς τοῦ ἔρωτος, νυμφευθεὶς ἐσχάτως μὲ δεκαεννεκτίδης ὥραίν τενεάνιδα, ἡρώτησεν ἐμπιστευτικῶς τὸν γνωστὸν ἵκτρον Β.

— "Ε! ἵκτρέ, τί λέγετε; δύναμεις νὰ ἐλπίζω, ὅτι δὲ πολάνσω τέκνα;

— Νὰ ἐλπίζετε, φίλε μου· ὅχι, νὰ φοβηθεῖς θυμως, ναί.